

”אבִּשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי”...

רמי ניר

© 2006

”בְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי אֲבִשְׁלוֹם”
 ”מִי-יִתֵּן מוֹתֵי אֲנִי תַחְתֵּיךְ אֲבִשְׁלוֹם בְּנֵי בְנֵי”...
 (שמואל ב' י"ט 2)

מִסְגֵּרַת טוּחֵי הַזְּמָן:

- משנת 1061- לפנה"ס = "מֶלֶךְ דָּוִד בְּחִבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים":
 (מלכים א' ב' 11) "וַיִּגְדְּלוּ לְדָוִד שֶׁשָׁה בְּנֵים בְּחִבְרוֹן": (1)
 "וַיְהִי בְכוּרוֹ אֲמִנוֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית": (2)
 "וּמִשְׁנֵהוּ כָלֵאב לְאַבְיָגַיִל אִשְׁתֵּי נָבָל הַפְּרָמְלִי": (3)
 + 3 שָׁנִים
 בשנת 1058- לפנה"ס = "וְהַשְּׁלֹשִׁי אֲבִשְׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשׁוּר": (4)
 "וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶּן-חַגִּית": (5)
 "וְהַחֲמִישִׁי שֹׁפְטָיָה בֶּן-אַבִּיטָל": (6)
 "וְהַשְּׁשִׁי יִתְרֵעַם לְעִגְלָה אִשְׁתֵּי דָוִד": (7)
 = (שמואל ב' ג' 2-5).
 + 4 שָׁנִים
 משנת 1054-** לפנה"ס = "מֶלֶךְ דָּוִד בִּירוּשָׁלַם":
 "וְשָׁלְשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם" = (שמואל ב' ה' 5) = "עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹדָה"..
 + 12 שָׁנָה
 משנת 1042- לפנה"ס = טיפח "אַחִיתֶּפֶל" את בגידתו "בְּדָוִד הַמֶּלֶךְ וּבְאֵלֵהֶם"...

”V” ”מְזֻמּוֹת אַחִיתֶּפֶל”...

”וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְלָדִים” = ”לְדָוִד” = (שמואל ב' ה' 14-16) = ”בִּירוּשָׁלַם”:

(7) ”שְׁמוּעָה”

(8) ”וְשׁוֹבָב”

(9) ”וְנֹתָן”

”מְזֻמָּה I לְאַחִיתֶּפֶל” = ”דָּוִד וּבֵת-שֶׁבַע”:

אפשר להעריך כי ”אַחִיתֶּפֶל” שהכיר את מנהגי היומיום של מלכו ”דָּוִד”
 ”יַעֲצֵ” לנכדתו ”בֵּת-שֶׁבַע”, כאשר הייתה היא בתקופת הביוץ = ”וְהִיא
 מִתְקַדְּשֵׁת, מִטְמְאָתָה” (שמואל ב' י"א 4) = לרחוץ בערום על גג ביתה, בדיוק
 באותה שעה בה נהג ”דָּוִד” לצאת לנפוש על גג ביתו שלו.

”דָּוִד” נלכד כאשר ראה את ”בֵּת-שֶׁבַע” ומיהר בלחץ הזמנים לשלוח
 להביאה ”לְמִשְׁכָּב” - כמנהג המלכים. ניתן לשער כי רק מאוחר יותר
 התברר ”לְדָוִד” כי אמנם ”נָאֵף עִם אִשְׁתֵּי אֲוִיָּה הַחֲתָי”. ההסבר לכך
 נובע מעצם הסליחה = ”גַּם-יְהוָה הֶעֱבִיר חֲטָאתְךָ--לֹא תָמוּת” (שמואל ב'
 י"ב 13) = ואכן, תיעוד כזה מוכיח כי ”יְהוָה” ראה את חומרת האשמה
 ”בְּמִזְמוֹת אַחִיתֶּפֶל”.

אולם עונשו של "דוד" הוכתב בדברי נתן הנביא = "הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את-נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם-נשיך לעיני השמש הזאת": = (שמואל ב' יב' 11) = שהתקיימו כעבור 21 שנה. יחד עם זאת כתגמול מידי על מעשה הניאוף = "וימת הילד": (שמואל ב' יב' 18).

(10) "וישלמה.."

+ 2 שנים

בשנת 1040 לפנה"ס = נולד "בן עשירי לדוד בירושלים": = (שמואל ב' ה' 14) = "שלמה" = "אז נשבע דוד המלך לבת-שבע": כי בנס זה = "נינו של אחיתפל".. יירש את המלכות = (מלכים א' א' 30) = "כי פאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי-שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על-פסאי תחתי":

וגם "אלה שמות הילדים" = "לדוד" = (שמואל ב' ה' 14-16) = "בירושלים":

(11) "ויבחר.."

(12) "ואלישוע.."

(13) "ונפג.."

(14) "ויפיע.."

(15) "ואלישמע.."

(16) "ואלידע.."

(17) "ואליפלט":

+ 12 שנה

בשנת 1028 לפנה"ס = "בשנת שלשים ושלש למלכות דוד".." "וינדב בן-שמעה" והוא "שמעה אחי דוד": = (שמואל ב' יג' 3) = "וינדב איש חכם מאד... רע לאמנון--בכור דוד": "יעץ פי תחלה אמנון" {והוא בן 32 שנה} ויבקש "את-תמר אחות אבשלם":-- לשרת אותו בחדרו.

"אמנון" המאוהב והנלהב אנס את אחותו, בת אביו, "תמר" = "ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד.. ויאמר שלחו-נא את-זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה.. ועליה פתנת פסים כי כן תלבשן בנות-המלך הבתולות מעילים": = (שמואל ב' יג' 14-18).

"מזמה II לאחיתפל" = "רצח אמנון":

+ 2 שנים

בשנת 1026 לפנה"ס = "ויהי לשנתיים ימים": = (שמואל ב' יג' 23) = כלומר שנתיים לאחר אונס "תמר" "בשנת שלשים וחמש למלכות דוד".." = (שמואל ב' יג' 28-29) = רצחו "יערי אבשלם את אמנון בכור דוד". וודאי כבר אז הייתה זו "עצת אחיתפל לאבשלם" כמתועד = (שמואל ב' טז' 23) = "בן כל-עצת אחיתפל גם-לדוד גם לאבשלם": מכורח פיתול הדרך עד מימוש "שבועת דוד לבת-שבע"...

"רצח אמנון".." הבריא את "אבשלום" אל סבו = (שמואל ב' יג' 37) = "תלמי מלך גשור": = (שמואל ב' יג' 38) = "ויהי-שם שלש שנים":

מאז "רצח אמנון".. ובמשך "חמש שנים" טרח "אחיתפל".. לשמר את "מזמות" תכניתו ובה, מקומו של המיועד לכתר בנוי "לאבשלום". ניתן אם-כן לשער, כי "אחיתפל" חשש מפני ביטול "שבועת דוד לבת-שבע":

”מְזִמָּה III לְאַחִיתָפֶל” = ”מְחִילַת דָּוִד לְאַבְשָׁלוֹם”:

+ 3 שָׁנִים

בשנת 1023 לפנה"ס = ”וַיְהִי לְשֵׁלֶשׁ שָׁנִים” = (שמואל ב' יג' 38) = ”לְאַבְשָׁלוֹם בְּגָשׁוֹר”:

”וַיְהִי אַז בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה לְמַלְכוּת דָּוִד” = (שמואל ב' יד' 3-1) = ”וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן-צְרִיָה כִּי-לֵב הַמֶּלֶךְ עַל-אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה חֲכָמָה... לעורר את רחמי ”דָּוִד” למחול ”לְאַבְשָׁלוֹם” ולהסכים להחזירו לירושלים. ונכון להאמין, כי ”וַיֵּדַע יוֹאָב” = ”מַעֲצַת אַחִיתָפֶל”:

באותה שנה חזר ”אַבְשָׁלוֹם” {והוא בן 35 שָׁנָה} לירושלים, אולם שנתיים לא ראה את פני המלך = ”וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַם שְׁנַתִּים יָמִים וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה” = (שמואל ב' יד' 28).

באותם ימים אבְשָׁלוֹם נבחר להיות ”הַעֲוֹצֵר”. אז נולדה ”מַעֲכָה בַת-אַבְשָׁלוֹם” = (דב' י"א 20) = בירושלים = (מלכים א' יד' 21) = ”וַיִּשְׁלַמָּה הוֹלִיד אֶת רַחֲבָעִם”:

”מְזִמָּה IV לְאַחִיתָפֶל” = ”מֶרְד אַבְשָׁלוֹם”:

+ 2 שָׁנִים

בשנת 1021 לפנה"ס = הבשיל הזמן ”וַיֵּדַע אַחִיתָפֶל”.. כי זו העת לקדם מהלך לקראת ”מֶרְד אַבְשָׁלוֹם”. כטוען לכתר, החליט ”אַבְשָׁלוֹם” לסגל לעצמו ברבים, מעמד מלכותי. וודאי היה זה ”אַחִיתָפֶל” שנתן את עצתו הטובה ”לְאַבְשָׁלוֹם” לעשות לו מרכבה וסוסים ולהתחבב על כל רואיו. באותה שנה = ”בְּשָׁנַת הָאַרְבָּעִים לְמַלְכוּת דָּוִד”.. = (שמואל ב' טו' 7) = ”וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה”:

”יַעֲץ אַחִיתָפֶל לְאַבְשָׁלוֹם”.. למרוד ”בְּדָוִד” אביו.

”מֶרְד אַבְשָׁלוֹם פָּרָץ”.. ”וְדָוִד” נאלץ לנטוש את ירושלים ודרך המדבר, לברוח ולעבור את הירדן מזרחה. ”אַבְשָׁלוֹם” באותה עת בירושלים קיבל את ”עֲצַת אַחִיתָפֶל” להוכיח את עליונותו וכדי להבאיש את אהדת העם לאביו שכב עם ”נְשׂוֹת דָּוִד” = (שמואל ב' טו' 22) = לעיני כל ישראל והגשים את דברי נְתָן הַנְּבִיא = (שמואל ב' יב' 12) = ”כִּי אַתָּה עֲשִׂיתָ בְּסִתְרִי וְאָנִי אֶעֱשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה נֶגְדְךָ כָּל-יִשְׂרָאֵל וְנֶגְדְךָ הַשָּׁמַיִם”:

”מְזִמָּה V לְאַחִיתָפֶל” = ”נֶפֶשׁ אַחִיתָפֶל לְנֶצַח בְּזָרַע דָּוִד”:

”עֲצַת אַחִיתָפֶל” הושמעה במועצת המלחמה ”שֵׁל אַבְשָׁלוֹם” = ”וַיֹּאמֶר אַחִיתָפֶל אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֲבַחְרָה נָא שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ וְאַקוּמָה וְאַרְדָּפָה אַחֲרַי-דָּוִד הַלֵּילָה וְאַבּוֹא עָלָיו וְהוּא יִגַּע וְרַפָּה יָדָיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְהִפִּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבָדוּ וְאַשִּׁיבָה כָּל-הָעָם אֵלַיךְ כְּשׁוֹב הַכָּל--הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה מְבַקֵּשׁ כָּל-הָעָם יְהִיָּה שְׁלוֹם--וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינֵי כָּל-זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל” = (שמואל ב' יז' 3-1).

אולם בצו אלהים נצרך ”הַפּוֹד” גורלי ונתקבלה ההחלטה = ”וַיַּהֲוֶה צֹנֶה לְהַפֵּר אֶת-עֲצַת אַחִיתָפֶל הַטּוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֶת-הַרְעָה” = (שמואל ב' יז' 14) = ”עֲצַת אַחִיתָפֶל הַטּוֹבָה”.. נְדַחְתָּהּ וּבִמְקוּמָה אִמְצָךְ ”אַבְשָׁלוֹם” את ”עֲצַת חוּשֵׁי הָאַרְבָּי” = יָדִידוֹ וּשְׁלִיחוֹ שֶׁל ”דָּוִד”.

ברור כי שיקוליו הבלתי זהירים "שֶׁל אַבְשָׁלוֹם" .. הם שהכשילו את המרד. "וְאַחִיתָּפֶל" שהבין כי דינו מוות, בחר לחזור "אֶל-בֵּיתוֹ בְּגֵלָה" .. ושם קץ לחייו = (שמואל ב' י"ז 23) = "וְאַחִיתָּפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשֶׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-הַחֲמֹר וַיִּקֶּם וַיִּלְךְ אֶל-בֵּיתוֹ אֶל-עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרֵי אָבִיו":

... "וַיְהִי כַּבּוֹא דָוִד מַחְנִימָה"
 "וְשָׁבִי בֶן-נַחֲשׁ מֵרַבַּת בְּנֵי-עַמּוֹן"
 "וּמְכִיר בֶן-עַמִּיאֵל מֵלֹא דָבָר"
 "וּבְרִזְלֵי הַגִּלְעָדִי מֵרְגָלִים"
 "מִשָּׁכָב וּסְפוֹת וְכֹלֵי יוֹצֵר"
 "וְחֹטִים וְשַׁעֲרִים וְקַמַּח וְקִלְי"
 "וּפּוֹל וְעַדְשִׁים וְקִלְי"
 "וּדְבֹשׁ וְחִמָּאָה"
 "וְצֹאן וְשָׁפוֹת בְּקָר"
 "הַגִּישׁוֹ לְדָוִד"
 "וְלַעֲם אֲשֶׁר-אֵתוֹ לֶאֱכֹל"
 "כִּי אָמְרוּ--הָעָם רָעִב וְעִיף וְצָמָא בַּמִּדְבָּר" ..
 (שמואל ב' י"ז 27-29)

"אַבְשָׁלוֹם" אשר מרד באשיות המלכות אותה רצה לעצמו, שילם בחייו על צעדו הנמהר, כאשר בדרך בריחתו נתפש שערו בענפי "עֵץ אֱלֹהִים" והוא תלוי בין שמים וארץ - נדקר למוות בידי "יֹאָב בֶן-צָרִיָּה" .. = "וַיֹּאמֶר יֹאָב לֹא-כֵן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיִּקַּח שְׁלֶשֶׁה שְׁבָטִים בְּכַפּוֹ וַיִּתְקַעם בְּלֵב אַבְשָׁלוֹם--עוֹדְנוֹ חַי בְּלֵב הָאֱלֹהִים": (שמואל ב' יח' 14).

ימים אחדים לאחר כשלונו "מֶרְדָּאבְשָׁלוֹם" .. חטא "דָּוִד" בעריכת מפקד והעם - עפ"י החלטת "דָּוִד" - הוכה במגפה לשלם את מחיר טעותו. אז "בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמָשִׁים" קנה "דָּוִד" את "גֶּרֶן אַרְוֵנָה הַיְבִסִי" לבנות מזבח "וַיַּעַל עֹלוֹת וַיִּשְׁלַמִּים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָא וַתַּעֲצֵר הַמִּגָּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל" = (שמואל ב' כד' 25).

באותה שנה, בתמיכתם של "נִתָּן הַנְּבִיא וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע" = "וַיִּקַּח צְדוֹק הַכֹּהֵן אֶת-קֶרֶן הַשָּׁמֶן מִן-הָאֵהָל וַיִּמְשַׁח אֶת-שְׁלֹמֹה וַיִּתְקַעוּ בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעָם יַחֲיֵי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה": (מלכים א' א' 39).

מתקבל מדבריו של "שְׁלֹמֹה" = "וַאֲנֹכִי נָעַר קִטָּן": (מלכים א' ג' 7) = בחלומו בגבעון - כי ישב על "כֶּסֶף דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל": בהיותו בֶּן 19 שָׁנָה.

נכון להאמין כי "בַּמִּזְמוֹתָיו" התכוון "אַחִיתָּפֶל" להצליח להפיל את "דָּוִד" .. ואחר-כך, לחסל את "אַבְשָׁלוֹם" .. ולהמליך את "נִינּוֹ שְׁלֹמֹה".

אמנם, יעד "מִזְמוֹת אַחִיתָּפֶל" התקיים אולם "בְּקֶצֶב זְמַן אֲמַת" - כאשר "נִינּוֹ שְׁלֹמֹה" כלומר = [נְפֹשׁוֹ] = [דָּמוֹ] = [נְצִחוֹ] = של "אַחִיתָּפֶל" ישב על "כֶּסֶף דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל--וַזָּרְעוּ לְנֶצַח--מֵאֵז רַחֲבָעַם בְּנוֹ--הוּא זָרַע דָּוִד" ..

אם-כן, ניתן עם זאת להסכים כי "חֲכֵמַת אַחִיתָּפֶל" הצליחה את פִּעְלֹהּ. "אַחִיתָּפֶל" ללא כל ספק פילס את כניסת [נְפֹשׁוֹ] = [דָּמוֹ] = [נְצִחוֹ] = "כְּזָרַע לְנֶצַח בְּבֵית דָּוִד" ומאז "נְפֹשׁוֹ" הבוגדנית ודאי השפיעה גנטית על "זָרַע זֶה - זָרַע בֵּית דָּוִד" .. לכן, נכון להסכים כי "צְדָק" נאמר בטענת "נְחִמָּה" .. ואמנם גורל הממלכה הגיע עד חורבן הבית גם מעצם נוכחות "דָּמוֹ שֶׁל אַחִיתָּפֶל" וסמלו הַפּוֹךְ בתורשת שושלת "דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל" .. "וַעֲצַת אַחִיתָּפֶל הַטּוֹבָה" על רצף הדורות נחשבת היא "עֲצָה רָעָה" .. מכשילה - וממיטת שואה ..

+ 4 שנים

בשנת 1017 לפנה"ס = "ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה על-ישראל ויבן הבית ליהוה" ... (מלכים א' ו' 1)

רכילות... בוגדנות... עד הפוך הגורל..

וכמו "במחזה עליה" = "מעכה בת-אבשלום" שהייתה אהבת נעוריו של "רחבעם בן-שלמה" = (דבה"י ב' יא' 20-22) = ילדה לו את יורשו "אבים מלך יהודה": = (מלכים א' טו' 2) = אשר ישב על "כס המלך דוד בירושלם".

אם-כן, בתרכובת "נצח זרע בית דוד" באה גם תורשת [נפס]=[7]=[זרע] "של דם אבשלום" להגדיל "בוגדנות".

והנה, למרות בגידתו ומגמתו המעוותת לשנות "זמן" ולהכתיב גורל, למעשה חושפת תעודתו ההיסטורית של "אחיתפל" חוקיות "של אמת אלהית" על מהות סמל [הבאים]=[4]=[נצח] = [דם] ומגמדת את האמונה בתחיית המתים.

אולם, מאז נכנס העם היהודי אל דרך העבודה הזרה המחזקת באמונתו רכילות.. כי יש עתיד של "תחיית מתים".. פרצה לה "בוגדנות באמת האלהית" דרך - לסילוף ממד הזמן. על-כן, "קשר האמת" נותק עד יצירת פער ואובדן של 405 שנות היסטוריה על רצף קיום "נצח ישראל" וגם "פעל אחיתפל" להשגת "חיים לנצח בזרע בית דוד".. נשכח.

עד כאן, מזמות העליה.. שרקמה רכילות.. על "אבשלום ואחיתפל" לטעת הפוך של גורל..

+ 430 שנה

בשנת 587 לפנה"ס = חורבן מקדש I.